

[Miljøministeren]

En nordisk havmiljøplan skal gøres færdig og bruges som et redskab for fællesnordiske initiativer i havkonventionerne og som baggrund for en øget harmonisering af de nordiske landes egen indsats imod havforurening, hvor dette er ønskeligt.

Planen skal indeholde og tage stilling til alle de væsentlige havmiljøproblemer, der knytter sig til f.eks. næringssalte, tungmetaller, persistente stoffer, radioaktive stoffer, dumpning og havafbrænding.

Planen vil blive fremlagt til politisk diskussion bl.a. i Nordisk Råd i løbet af 1988.

Næringssalte

Arbejdet med næringssalte er et af de højest prioriterede emner på havforureningsområdet. Hovedmålet for vort internationale arbejde med næringssalte er at få andre lande til at reducere deres udledninger af næringssalte så meget, at de danske reduktioner, der følger af vandmiljøplanen, får den ønskede miljøforbedrende virkning. Indsatsen skal også gælde de lande, som via floder og luften medvirker til belastningen af Nordsøen, Østersøen og de indre danske farvande.

Det betyder, at Nordsølandene generelt skal halvere deres udledninger, og at lidt større reduktioner er nødvendige omkring Østersøen og Kattegat.

De vigtigste initiativer på næringssaltområdet er følgende:

Nordsøkonferencen: Vedtagelsen af målsætningen om 50 pct. reduktion af de landbaserede udledninger over 10 år med udgangspunkt i 1985-niveauet skal følges op i Pariskommissionen og på den 3. Nordsøkonference.

Pariskommissionen: Næringssaltgruppen skal følge Nordsøkonferencens vedtægelse og fortsætte arbejdet med henblik på optagelse af næringssaltene på konventionens bilag II. Endvidere skal monitorering og belastningsopgørelser udbygges, og det skal drøftes, hvordan omlægninger i landbrugssektoren kan medvirke til løsning af næringssaltproblemet, og hvordan både industri og landbrug kan tage den bedste tilgængelige teknologi i anvendelse.

Helsingforskommissionen: Rekommandationerne om begrænsning af næringssaltudslipene fra landbrug, industri og rensningsanlæg

skal strammes op med bl.a. tidsterminer for gennemførelsen og med kontrolforanstaltninger.

Øresundsaf-talen: Aftalen udvides til også at omfatte Kattegat. Danmark og Sverige gennemfører de krav til begrænsning af udledningerne, som er foreslået i den dansk-svenske udredning om Kattegat. For Danmarks vedkommende vil det sige gennemførelse af vandmiljøplanen.

Moniteringsarbejdet i både Paris- og Oslokommissionen og Helsingforskommissionen styrkes ved de foranstaltninger, som vandmiljøplanen indeholder.

Det videnskabelige samarbejde udbygges gennem den styrkelse af forskningsindsatsen, som gennemføres ved vandmiljøplanen. Såvel planlægningen som gennemførelsen og resultatudnyttelsen vil blive koordineret med det internationale samarbejde.

EF: Aftalerne på Nordsøkonferencen og i Pariskommissionen senere hen skal omsættes til de nødvendige bindende minimumsregler for EF-landene. Danmark har allerede efterlyst et initiativ fra Kommissionen til regulering af landbrugets forurening med kvælstof. Næringssaltproblemerne skal endvidere indgå i drøftelserne om en omlægning af EF's landbrugspolitik.

Luftribåren havforurening: Skærpelse af kravene til biludstødning, gennemførelse af en kvælstofprotokol under Genèvekonventionen, gennemførelse af direktivforslag om store fyringsanlæg i EF samt regler om begrænsning af ammoniakfordampningen er alle væsentlige forudsætninger for reduktion af havområdernes belastning med kvælstof.

Skadelige organiske forbindelser, metaller m.v.

Med udgangspunkt i den nordiske havmiljøplan vil arbejdet med disse stoffer blive tilrettelagt efter en strategi, som indebærer internationale aftaler om branchevisse krav til begrænsninger af udslippene til luft og vand. En række brancher drøftes allerede internationalt, fordi de er hovedkilder til forurening med bestemte typer af stoffer. Det er f.eks. træforædlingsindustrien (klorerede forbindelser, metaller), kloralkaliindustrien (kviksølv) og affaldsforbrændingsanlæg (metaller, dioxiner).